

23-03-1988

[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

Nr. 19.235/11/PD

Betreft : *Regie der Posterijen. Toepassing van de S.W.T. in het Duitse taalgebied.*

Mijnheer de Minister,

Ter zitting van 10 november 1988, heeft de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) een klacht onderzocht die werd ingediend door tal van personeelsleden van de plaatselijke diensten van de Regie der Posterijen uit het Duitse taalgebied.

De klacht somt een reeks praktijken van de Regie op, die in strijd zouden zijn met de samengevatte wetten op het taalgebruik in bestuurszaken.

Zij werd U meegedeeld en de V.C.T. heeft akte genomen van de verklaringen die U hebt verschaft door uw brief nr. 200.6/1.003/MB van 24 juni 1988.

De V.C.T. heeft ter zake als volgt geadviseerd :

1. *Bepaalde aangevochten handelswijzen zijn in strijd met de S.W.T.-bepalingen. Het hoofdbestuur van de Regie en de gewestelijke directie van Luik leven die niet na wanneer zij :*
 - *aan die plaatselijke diensten ofwel dienstorders en -nota's, ofwel briefwisseling van algemene of individuele aard sturen, die in het Frans zijn gesteld;*
 - *mondelijke onderrichtingen in het Frans verstrekken, hetzij per telefoon, hetzij van persoon tot persoon;*
 - *Franstalige conferenties organiseren ten behoeve van dat Duitstalig personeel;*

./. .

- schriftelijke onderrichtingen meedelen in het Frans en eisen dat zij door het Duitstalig personeel worden ondertekend en voorzien van de vermelding "en" (gelezen), ook al bestaat het risico dat zij nauwelijks of verkeerd worden begrepen.

Dit alles zijn binnendienstzaken die onder toepassing vallen van de artikelen 10, 36, § 1, 2° en 39, § 2 van de S.W.T.

De Regie voert, ter zake, ten onrechte de toepassing van artikel 39, § 3 aan, die slechts geldt in de schoot van een centrale dienst en alleen m.b.t. het personeel daarvan.

De daaruit afgeleide praktijk die het beheer van het personeel in het Frans of in het Nederlands laat verlopen, terwijl het Duitstalig personeel van alle documenten die het betreffende een vertaling kunnen krijgen bij de "tweetalige" plaatselijke diensthoofden, is onaanvaardbaar. Hetzelfde geldt voor de bewering als zouden alle Duitstalige personeelsleden toch hun elementaire kennis van het Frans hebben bewezen en derhalve best in staat zijn, van alle Franstalige nota's, brieven en onderrichtingen kennis te nemen.

De klacht moet, wat al die punten betreft, als ontvankelijk en gegrond worden beschouwd.

2. Wat de andere grieven betreft, moet het advies meer genuanceerd worden.

Dit geldt o.m. voor de dienstreglementen en de desbetreffende wetgeving.

De wetgeving en de reglementen worden "in het Nederlands en in het Frans" gesteld, enerzijds krachtens de wet van 31 mei 1961 op het gebruik der talen in wetgevingszaken en anderzijds krachtens artikel 56 van de S.W.T. voor de koninklijke en ministeriële besluiten.

De wet tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap van 31 december 1983 heeft weliswaar een "Commissie voor de officiële Duitse vertaling van de wetten en reglementen" opgericht, maar de werkzaamheden daarvan verkeren slechts in een beginfase.

In haar advies nr. 18.176 van 2 april 1987, heeft de V.C.T. aangeraden dat er, desgevallend, door het betrokken departement een officieuze vertaling zou worden gemaakt. Van een heel andere aard is de houding die moet worden aangenomen t.a.v. verzamelwerken als, b.v., de "Algemene onderrichtingen" of het "Reglement van het personeel der posterijen", waarvan de Duitse vertaling zou moeten verzekerd zijn (zie V.C.T.-advies 607 van 20.5.1965).

Een ander element van de klacht gaat over de opleiding van het personeel, die voor het Duitstalig personeel wordt bemoeilijkt in het theoretische vlak, doordat de stof van de examenprogramma's slechts gedeeltelijk in het Duits bestaat; in het praktische vlak doordat die opleiding, te Brussel, enkel in het Nederlands en in het Frans bestaat.

De Regie verklaart dat de opleiding van de Duitstalige personeelsleden (niveaus 4, 3 en 2), basisopleiding en aanvullende opleiding, in het "Opleidingscentrum van Eupen" plaatsvindt en dat al de documentatie die ze er krijgen in het Duits gesteld is; dat er eveneens in die taal leerboeken bestaan die bedoeld zijn voor de Duitstalige personeelsleden die zich voorbereiden op een bevordering tot rang 23 en dat die leerboeken tevens dienen tot de opleiding van het leidend personeel. Zij voegt eraan toe dat, bij alle vergelijkende examens of gewone examens die ofwel door de Regie, ofwel door het V.W.S. worden georganiseerd, en waarvoor er betrekkingen openstaan voor Duitstalige personeelsleden op de niveaus 2, 3 of 4, een volledig in het Duits gesteld reglement ter beschikking staat van iedere kandidaat, die aan de examens kan deelnemen in zijn moedertaal.

Voortgaande op die verklaringen, kan de klacht op dat punt bezwaarlijk als gegrond worden beschouwd.

De klacht was eveneens gericht tegen de organisatie van de dienst en stipte o.m. aan dat er in het Duitse taalgebied in geen enkele betrekking van niveau 1 werd voorzien. Een gevolg daarvan is dat alle wettelijk of reglementair voorgeschreven controles (verificatie, inspectie, administratieve gezondheidsdienst, medisch centrum, technisch centrum) worden toevertrouwd aan Franstalige ambtenaren.

Het behoort niet tot de bevoegdheid van de V.C.T. zich in te laten met de manier waarop de Regie der Posterijen haar diensten organiseert.

Deze laatste laat overigens opmerken dat de verificaties en inspecties ten deel vallen aan een inspecteur die verbonden is aan de 9e gewestelijke directie (Luik) en geslaagd is voor het examen over de taalkennis vereist om die bewuste betrekking te bekleden (voldoende kennis van het Duits - artikel 9, § 2 van het Koninklijk Besluit nr. IX van 30 november 1966 - brevet V.W.S. van 7 maart 1988).

Wat de andere bedoelde activiteiten betreft, is de Commissie van mening dat het Duitstalig personeel niet het recht mag ontzegd worden in zijn eigen taal te worden behandeld door de gewestelijke directie van Luik, een gewestelijke dienst in de zin van artikel 36, § 1 (cfr. art. 36, § 1, 2°). Het komt de Regie toe haar diensten in overeenstemming daarmee te organiseren of een beroep te doen op private medewerkers.

In verband met de grief tegen de inschrijving op het kader die aan een Duitstalig ambtenaar geweigerd werd omdat hij niet - door een examen bij het V.W.S. - kon bewijzen dat hij elementair Frans kende, herinnert de V.C.T. aan haar standpunt : die eis van de Regie "is niet strijdig met de S.W.T." (cfr. adviezen nr. 13.020 van 19.5.1983 en nr. 15.112 van 5.1.1984) maar de dienst heeft ook de mogelijkheid die kennis vast te stellen op andere manieren, bv. door te steunen op de feitelijke kennis, het bezit van een diploma van volledige studiecycclus in het Frans, het slagen voor andere examens dan die van het V.W.S., of nog, het bijzonder karakter van het onderwijs in het Duitse taalgebied (cfr. advies 19.219 van 10 maart 1988).

De klacht kan, op dat stuk, echter niet gegrond worden bevonden.

Dat is evenmin zo, wat het punt betreft dat gaat over het feit dat een Duitstalig personeelslid niet persoonlijk kan worden ontvangen door de gewestelijke diensten van Luik of door de directeur generaal van de Regie. Geen enkele bepaling van de S.W.T. verplicht die ambtenaren Duits te kennen.

Dit advies gaat naar de klager.

De V.C.T. wenst op de hoogte te worden gehouden van het gevolg dat U eraan zult geven.

Met de meeste hoogachting,

DE VOORZITTER,

